

Скарбничка

ВЕРЕДУН 2
 ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
 ГРЯЗНЫЙ ФЕРМЕР 7
 РАЗБУЖЕННЫЕ ГРЕМУЧЕЙ ЗМЕЕЙ 8
 ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
 ЛОЖКА 11

МОЖЛИВЕ «НЕМОЖЛИВЕ»

В одному будинку жили два брати: Ярик і Павлусь. І були в них домашні улюбленці – папури Кеша та Ніка. Одного літнього вечора брати винесли клітку з папугами в садок, щоб птахи помилувалися природою. Такі вечірні прогулянки стали для них вже звичними й приємними, адже, опинившись у садку, папури починали весело щебетати. Однак цього разу, коли вже сутеніло й настав час повертатися додому, трапилося непередбачуване. Ярик, знімаючи клітку з гілки, не помітив, як дверцята відчинилися й Ніка вилетіла геть.

– О, ні, тільки не це! Ніко, повернися! – злякано заголосив Павлусь.

Проте Ніка вже десь зникла. Хлопці швидко занесли клітку з розгубленим Кешею до своєї кімнати й повернулися на пошуки втікачки. Однак усі зусилля братів були марними. Уже стемніло, коли мама поклікала синів додому. У них був безпорадний вигляд.

– А може, Ніка злякалася темряви? – припустив Павлусь і з надією додав: – А завтра, коли почне світати,

вона повернеться.

– Наукою доведено, що папури не повертаються, – зробив недоречний висновок Ярик.

– А якщо Ніку заклують інші птахи? – почав непокоїтися Павлусь.

– Уночі це неможливо, бо й інші птахи нічого не бачать, а от удень її заковати може навіть зграя горобців. Шансів на виживання в неї 5 зі 100 %, – упевнено заявив Ярик.

– Що ж тепер робити?! – заголосив Павлусь, аж поки в розмову не втрутилася мама.

– Не зрозуміла, про які 5 % ідеться? Ви ж до церкви ходите, а поводитися, як нерозумні й безпорадні діти.

– І справді, як ми не подумали? – вигукнув Ярик.

– Швидше помолімося, – нетерпляче промовив Павлусь.

Уся сім'я схилила коліна в молитві до Бога з проханням повернути додому Ніку.

Уночі, коли всі спали, Павлусь ще кілька разів прокидався й просив у Господа про неможливе. А зранку, коли ледь зажеврів світанок, хлопчик вибіг на ґанок

і не повірив своїм очам...

На найближчій гілці дерева сиділа його улюблена Ніка!

– Слава Богу! – вигукнув Павлусь і чимдуж побіг у дім. Він випустив у кімнати Кешу й вибіг із порожньою кліткою надвір. Тремтливими руками Павлусь відчинив клітку й покликав:

– Ніко, Нікусю, залітай до своєї хатки!

І пташка не забарилася. Злетівши з дерева, вона спокійно зайшла у відчинені дверцята.

– Чудо! Бог здійснив чудо! – розбудив близьких своїм криком Павлусь. І вже за мить уся сім'я дякувала Господу за неможливе, яке з милості Бога стало можливим. А Ярик і Павлусь засвоїли важливий урок: молитва й віра в Божі обітниці мають велику силу. Одна з них записана на сторінках Біблії: «І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите» (Матв. 21:22).

Друзі, просіть із вірою, і Господь відповість на ваші прохання, якщо вони будуть вам на добро.

Микола Борсуков

УТРО

Тишина стоит кругом, все в тумане за селом.
Серебрятся от росы и деревья, и цветы.
Босиком я побегу и здоровья наберу.
Солнце поднимается и нам улыбается.

Соловей защелбел, воробья тут он прогнал.
В небе жаворонок вьется, в руки нам он не дается.
Травы зашумели, птицы все запели,
Шум и гам стоит вокруг – это утро, юный друг!

Ольга Еленская

ГОРЯЩИЕ
УГЛИ

3

6

ГОЛОВНЕ –
УЧАСТЬ?

ДВА КОРАБЛЯ

10

Лариса Кобзєва

ВЕРЕДУН

Петрик був вередливим хлопчиком. Щодня він капризував з будь-якого приводу. «Не хочу рано вставати! Не буду чистити зуби! Не хочу їсти кашу! Не збиратиму іграшок! Не хочу митися! Не буду лягати спати!» – постійно лунав його крик. Батькам доводилося довго вмовляти сина, і це їх дуже засмучувало. А Петрику, навпаки, це подобалося, і тому він не квапився виконувати прохання батьків.

Можливо, так тривало б ще дуже довго, якби з Петриком не трапився один випадок. Одного разу батькам Петрика треба було виїхати на кілька днів з міста, і вони попросили татового брата – дядька Бориса – пожити в них удома до їхнього повернення. «Петрику, – сказала мама, – будь чемним хлопчиком і в усьому слухайся дядька!» У відповідь хлопчик лише крадькома подивився на батьків і на дядька Бориса, нічого не відповівши.

Провівши батьків Петрика, дядько сказав племіннику: «Ну що, Петре, час нам із тобою поїсти. Твоя мама приготувала дуже смачну й корисну вівсяну кашу!» Петрик без вагань промовив свою улюблену фразу: «Не буду їсти кашу!» і, хитро примружившись, почав чекати реакції дядька Бориса. «Не будеш і добре. А я, мабуть, поїм, і потім ми з тобою підемо гуляти», – спокійно промовив дядько Борис. Петрик дуже здивувався.

Хлопчик розгублено топтався біля столу, сподіваючись на те, що дядько Борис усе-таки почне вмовляти його поїсти. Однак дядько Борис продовжував сидіти, апетитно прицьмуваючи: «Ммм, яка смачна каша! Візьму ще!» Так і не дочекавшись умовлянь, Петрик, розгублений і голодний, пішов до своєї кімнати.

«Ну ось ми й поїли», – почувши з кухні гучний голос дядька Бориса. «Петрику, ти йдеш гуляти? Якщо так, то вдягайся!» – запропонував він. Хлопчику хотілося вередувати, але бажання погуляти виявилось сильнішим, і він мовчки почав одягатися.

Вийшовши на вулицю, вони пішли до парку. Там були гойдалки, гірка й пісочниця, у якій Петрик любив будувати замки. Хлопчик почав знімати сандалі. «Петрику, не знімай сандалики, а то заскалку можеш загнати або порізатися», – попередив дядько. «Ні, я бігатиму босоніж!» – топнув ногою

хлопчик. «Гаразд», – спокійно погодився дядько Борис. Незабаром задоволений Петрик уже бігав по парку. Раптом щось гостре встромилося в його ногу, і хлопчик, зойкнувши від болю, упав на траву. «Що трапилося?» – підійшовши до племінника, запитав дядько Борис. «Я на щось наступив», – промовив Петрик. Оглянувши ногу, дядько сказав: «Я так і знав – заскалка». Піднявши заплаканого Петрика й узявши його під руку, він повів хлопчика додому.

Удома дядько Борис сказав Петрику: «Іди швиденько у ванну митися, бо ти весь у піску, а потім я витягну заскалку з ноги». «Не піду у ванну! Заскалку не хочу витягувати!» – схлипуючи, вередував Петрик. «Не хочеш і добре. Справа твоя...» – спокійно промовив дядько Борис і пішов до кімнати, залишивши Петрика в коридорі самого. Хлопчик увесь брудний, із засалкою в носі, до того ж голодний, пошкандибав до своєї кімнати й ліг на ліжко.

Згодом у Петрика так розболілася нога, що він покликав дядька. Почувши схлипування племінника, дядько Борис зазирнув у його кімнату. «Дядьку, будь ласка, витягни заскалку, бо в мене дуже болить нога», – попросив Петрик. «Молодець, що зважився! – зрадів дядько Борис. – Тільки спочатку тобі слід вимити ноги, щоб бруд не потрапив до рани». «Не хочу! Не буду мити ноги!» – почав капризувати Петрик. «Не будеш? Гаразд», – спокійно сказав дядько та вдав, ніби збирається піти. Побачивши, що дядько Борис не має наміру потурати його примхам, Петрик злякався: «Дядьку, не йди! Я митиму ноги! Тільки, будь ласка, витягни мені заскалку!» «Оце інша справа! Підводься, і ходімо мити ноги», – усміхаючись, сказав дядько Борис.

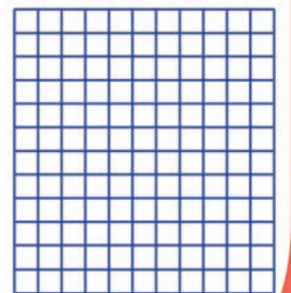
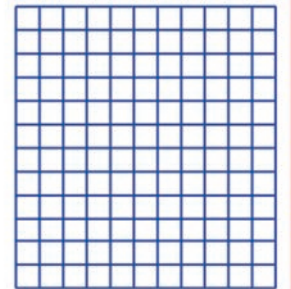
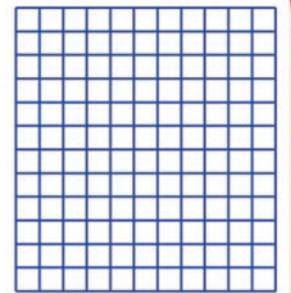
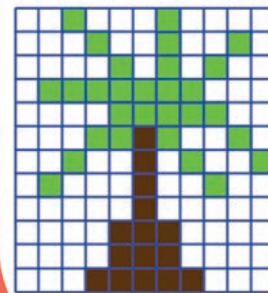
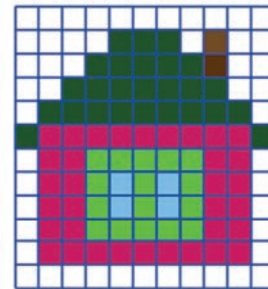
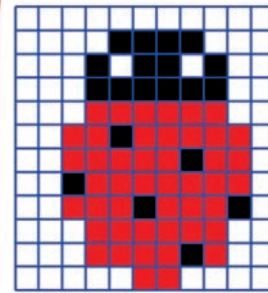
Петрик, узявши дядька за руку, слухняно пішов до ванної кімнати. Там дядько Борис допоміг хлопчику вимити ноги й витягнув заскалку. Цього дня Петрик уже не вередував, і, коли дядько Борис покликав його вечеряти, він одразу прийшов і почав їсти.

Повернувшись додому, батьки не впізнали Петрика. Це вже був не той вередливий хлопчик. Тепер, коли батьки про щось просили сина, він одразу ж виконував їхні прохання й дослухався до поради.

$$\begin{aligned} \text{Clownfish} - \text{Octopus} - \text{Starfish} &= 5 \\ \text{Octopus} - \text{Clownfish} - \text{Starfish} &= 1 \\ \text{Starfish} - \text{Octopus} - \text{Clownfish} &= -15 \\ \text{Clownfish} \times \text{Octopus} - \text{Starfish} &= ? \end{aligned}$$

ЗНАЙДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА ЗРАЗКОМ.

РЕБУСУСЫ.

Серед кавунів заховалася маленька змія. Знайди її.

КАК ПОЯВИЛАСЬ ПАНАМА

Удобная и защищающая от жгучего солнца панاما является неотъемлемой частью путешественников и стильным элементом гардероба. На сегодняшний день распространено ошибочное мнение, что этот головной убор появился в Панаме, откуда и получил свое название. На самом деле впервые панамы были изобретены в XV веке в Эквадоре. А свое название получили в честь открытого в 1880 году Панамского канала. Строительная компания, которая занималась созданием канала, закупила для всех строителей огромную партию соломенных шляп – идеальное изобретение индейцев, которое закрывало голову, уши и шею от знойного солнца. В самом Эквадоре панамы называют «сомбреро де паха токилья» – «шляпа из соломы камыша токилья».

Оригинальный головной убор быстро завоевал популярность среди богатого населения. Первые модели изготавливали из тростника, и проверить их подлинность можно было, свернув шляпы в трубочку. Если изделие нигде не ломалось и не трескалось, то перед покупателем была оригинальная и весьма дорогая панама.

Во всем мире панамки из тончайшей соломы известны как «монтекристи», названные в честь места, где они производятся. Изящная шляпка, которую можно без труда скрутить и носить с собой, завоевала весь мир после участия на Всемирной ярмарке в 1900 году.

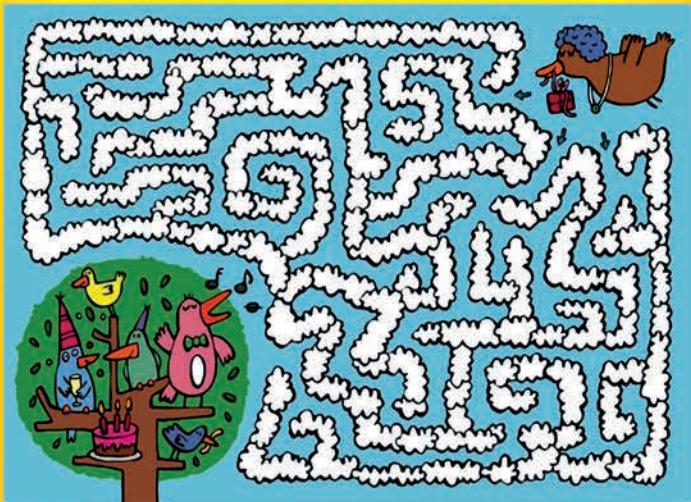
Со временем классическая модель изменилась, и сейчас слово «панамка» больше ассоциируется с мягкой матерчатой шляпой с круглыми полями, которая идеально подходит для отдыха на природе и на пляже. Ранее считалось, что такой головной убор носят только аристократы и обеспеченные мужчины. Поэтому сегодня существуют как дешевые, так и довольно дорогие панамы, которые выпускают знаменитые бренды.

В странах Южной Америки до сих пор есть мастерские, где шляпы изготавливаются вручную и считаются символом достатка, элегантности и обеспеченности. Над одной панамой мастер может трудиться около полугода. Но покупка такого головного убора доставит своему обладателю в дальнейшем огромное удовольствие.

ЗНАЙДИ 2 ОДНАКОВИХ КОРАБЛИКИ.

ДОПОМОЖИ ПТАШЦІ ЗНАЙТИ ДОРОГУ ДО СВОЇХ ДРУЗІВ.

Проведи по волне, не виходя за контури, допомагаючи кораблику подорожувати.

ПОЛІЧИ ПРЕДМЕТИ Й ОБВЕДИ ПРАВИЛЬНУ ВІДПОВІДЬ.

5	3	4	10	4	3	5
2	1	5	6	2	7	1

ГОРЯЩИЕ УГЛИ

В одной деревушке возле озера жил мальчик по имени Лоренц. Лужайка у озера была любимым местом сбора мальчишек. Иногда они вырезали из коры лодочки или изготавливали бумажные кораблики, и тогда веселая компания отправляла их в плавание.

Однажды дядя Лоренца подарил ему маленький парусник. Все ребята были в восторге, кроме Эрнста – сына бедного поденщика. Он с завистью смотрел на красивый подарок, и Лоренц это заметил.

Мальчики договорились встретиться в воскресенье, чтобы запустить парусник в плавание. С самого утра Лоренц спешил, чтобы еще до завтрака полюбоваться своим сокровищем. Его сердце отчаянно забилося, когда он подошел к берегу. Парусник был помят и испорчен. Лоренц разразился горьким плачем. «Ничтожный негодяй, – вскричал он, – это сделал Эрнст. Он позавидовал моему подарку. Но ничего, я ему это припомню!»

Он спрятался за кустом, протянув через тропу веревку. Тут послышались шаги. Должно быть, это Эрнст, который в это время всегда носил яйца на рынок. Лоренц натянул веревку, чтобы Эрнст споткнулся. Каково же было его удивление, когда он увидел своего дядю. Лоренц жалобным тоном поведал ему о своем несчастье с парусником.

– И что же ты хочешь сделать? – спросил дядя.

– Эрнст всегда носит яйца на рынок, так что я натяну веревку через тропу, чтобы он споткнулся и разбил их.

Лоренцу было не очень приятно рассказывать о своих планах дяде, от которого он мог ожидать укоры и назидания. Поэтому он был удивлен, когда тот сказал:

– Я тоже думаю, что Эрнст заслуживает наказания. Но я знаю нечто лучшее. Не хотел бы ты собрать горящие угли на голове невоспитанного мальчика?

– Да! – закричал Лоренц. – Вот он будет прыгать! Но, дядя, как это сделать?

– Если твой враг голоден – накорми его, если жаждет – напои его; поступая так, ты соберешь ему на голову горящие угли. Не позволяй злу одолевать тебя, но побеждай зло добром. Такое наказание предписано Самим Богом.

– Так это же не наказание, дядя, – Лоренц нахмурился.

– Попробуй отнестись к Эрнсту благосклонно, и я уверен, что это произведет на него большое впечатление.

Добро исправит его, а наказание оставит равнодушным.

– Но твои "угли" не горят, – качая головой, сказал мальчик.

– Нет, они горят, – возразил тот, – и они жгут не только голову, но прожигают все до глубины сердца, пожирая зависть, гнев, ссору и другое живущее в нем зло.

– Дядя, – сказал он, – покажи мне "уголек", который я мог бы положить Эрнсту на голову.

– Ты же знаешь, Эрнст беден и очень любит читать, но купить себе книгу не может. У тебя есть собрание книг. Найди тот самый "уголек". Но главное – зажги его с любовью.

На этом дядя закончил разговор и ушел. Прежде чем Лоренц успел осмыслить все это, на тропе появился Эрнст. Увидев своего приятеля, Эрнст испугался и смутился. Но Лоренц не дал ему растеряться и спросил:

– Эрнст, у тебя бывает время, чтобы почитать книжку?

– Когда я пригоню коров домой и закончу всю работу, тогда мне остается иногда час на чтение, но все книги я уже по нескольку раз прочитал.

– Хочешь ли ты почитать новые приключения, которые подарил мне отец?

– Ты хочешь дать их мне на время? О, это здорово! Я обещаю тебе быть весьма осторожным с книгой, – Эрнст обрадовался.

– Да, Эрнст. Еще я хотел пригласить тебя сегодня на запуск моего нового парусника, но кто-то сломал его. Ты не знаешь, кто бы это мог сделать?

Эрнст опустил голову, но вскоре поднял взгляд и с большим усилием произнес:

– Лоренц, не злись, но это был я. Сейчас я от всего сердца сожалею об этом. Когда ты предложил мне книгу, ты еще не знал, что я такой плохой.

– Я предположил, что это мог сделать ты, – медленно произнес Лоренц.

Кровь ударила Эрнсту в лицо. Ему казалось, что он не выдержит этого, и он побежал прочь.

– "Угли" жгут, – подумал Лоренц.

Когда после обеда дети собрались на торжество, Эрнст был уже на месте и старался устранить нанесенный ущерб. Он даже сам сделал красивый флаг для главной мачты.

ЗНАЙДЕТЬСЯ ТОЙ, ХТО НЕ ЗГОДЕН

Батько зі своїм сином і мулом в полуденну спеку подорожував курними провулками міста. Батько сидів верхи на мулі, а син вів його за вуздечку.

– Бідний хлопчик, – сказав перехожий, – його маленькі ніжки ледь встигають за мулом. Як ти можеш ліниво сидіти на мулі, коли бачиш, що син зовсім вибився із сил?

Батько прийняв його слова близько до серця. Коли вони завернули за ріг, він зіліз із мула й наказав сину сісти на нього. Незабаром вони зустріли іншого чоловіка. Той гучним голосом сказав:

– Як не соромно?! Малий сидить на мулі, як султан, а його бідний старий батько йде пішки.

Хлопчик дуже засмутився від цих слів і попросив батька сісти на

мула позаду нього.

– Люди добрі, ви так бачили? – заголосила жінка, що йшла їм назустріч. – Так мучити тварину! У бідного мула вже провисла спина, а старий і молодий ледарі сидять на ньому, мов на дивані. Бідна тварина!

Осоромлені батько й син мовчки зішли з мула. Щойно вони зробили кілька кроків, як зустріли старого чоловіка, який почав насміхатися з них:

– Чого це ваш мул нічого не робить, не приносить користі й навіть не везе когось із вас?

Батько дав мулу повну пригорщу соломки й поклав руку на плече сина.

– Що б ми не робили, – сказав він, – обов'язково знайдеться той, хто з нами не погодиться.

Вважаю, ми самі повинні вирішувати, як діяти.

ПОДВОДНИЙ МИР

Помоги водолазу выполнить все задания, чтобы найти ракушку с жемчужиной.

1 ЗАДАНИЕ

Подводный мир полон множества обитателей. Посмотри внимательно на картинки и заполни кроссворд нужными словами. Одно слово уже стоит на своем месте.

Найди 8 отличий между картинками.

2 ЗАДАНИЕ

3 ЗАДАНИЕ

Найди и раскрась:

4 ЗАДАНИЕ

Подбери соответствующую тень каждой морской зверюшке.

Преодолей лабиринт и найди ту самую жемчужину.

5 ЗАДАНИЕ

САМЫЕ ОПАСНЫЕ МЕДУЗЫ В МИРЕ

Морская крапива

Медуза распространена вдоль побережья Северной Америки. Летом в океане можно заметить целые скопления медуз, которые соединяются в огромные пласты.

Самые большие могут достигать размеров до 30 см в диаметре. На кончиках щупальцев находятся стрекательные клетки, при прикосновении к которым на коже остается весьма неприятная и болезненная сыпь.

Волосистая цианея

Волосистая цианея считается настоящим гигантом среди медуз. Взрослые особи могут вырастать до 2,5 метров, а щупальца иной раз тянутся на протяжении 30 метров! Встреча с волосистой цианеей – явление неприятное. Обитает этот вид медуз по всей Северной Атлантике. Ее можно встретить даже в водах рядом с Великобританией. Укус медузы невероятно болезненный, и ее жало остается активным даже после ее гибели. При несвоевременном оказании медицинской помощи жизни человека грозит опасность.

Португальский кораблик выглядит очень необычно. Он имеет синий цвет, и в Австралии местные жители называют его «синяя бутылка». Встречается эта опасная медуза практически во всех мировых океанах. Укус этой медузы болезненный. Человек ощущает сильную боль, жжение, кожа опухает и становится горячей. В некоторых случаях столкновение с медузой может носить летальный характер, так как порой развивается шок, лихорадка, нарушается работа дыхательной и сердечно-сосудистой систем организма.

Португальский кораблик

Португальский кораблик выглядит очень необычно. Он имеет синий цвет, и в Австралии местные жители называют его «синяя бутылка». Встречается эта опасная медуза практически во всех мировых океанах. Укус этой медузы болезненный. Человек ощущает сильную боль, жжение, кожа опухает и становится горячей. В некоторых случаях столкновение с медузой может носить летальный характер, так как порой развивается шок, лихорадка, нарушается работа дыхательной и сердечно-сосудистой систем организма.

Медуза ируканджи

Маленькая, но очень ядовитая медуза ируканджи водится во многих океанах, и ее даже можно встретить в северных водах Британских островов. Диаметр медузы не превышает 5 миллиметров, но у нее невероятно токсичный яд, который в 100 раз сильнее яда кобры! В некоторых случаях

я не развивается летальный синдром, но человек сталкивается с сильнейшими болями в мышцах, судорогами, жжением кожных покровов, учащенным сердцебиением и головными болями.

Морская оса

Одна из самых опасных и смертоносных медуз, обитающих у берегов Австралии и Юго-Восточной Азии. Это внешне не страшное, но опасное существо, которое только на территории Австралии с 1954 года привело к более 5568 летальным исходам. Стрекательные щупальца медуз могут достигать в длину 3 метров, и каждое из них покрыто миллионами стрекательных клеток, способных ужалить в любой момент. Одна медуза содержит столько токсичного яда, сколько хватает для того, чтобы умертвить 60 человек. Поэтому с этой медузой в открытом море лучше не встречаться.

Медуза Львиная грива

Эта медуза выглядит довольно внушительно. Ее щупальца, покрытые миллионами стрекательных клеток, могут достигать 30 метров в длину. Внешне она смотрится очень красиво и напоминает львиную гриву, особенно своим ярким оранжевым цветом. Диаметр купола может достигать 2,5 метров. Прикосновение к медузе оставляет очень болезненный и долго заживающий ожог, а токсины в яде вызывают сильнейшую аллергическую реакцию. Водится этот необычный экземпляр на территории Тихого и Атлантического океана.

Медуза Номура

Медуза Номура – это гигант, диаметр которого может достигать 2 метров. Вес некоторых особей в природных условиях достигает 200 килограммов. С таким монстром точно не захочется повстречаться в открытом море в одиночку. Довольно часто крупные медузы встречаются в Японском и Восточно-Китайском море. Местные рыбаки жалуются на то, что попадание в улов медузы заставляет выкидывать его полностью, так как ее яд невероятно токсичен и может убить человека.

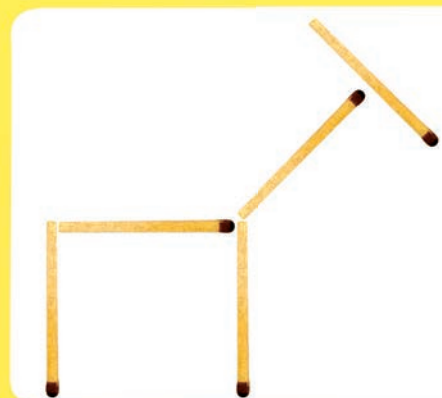

Научно-популярный журнал «Как и Почему»

ПІДБЕРИ ВІДПОВІДНУ ТІНЬ.

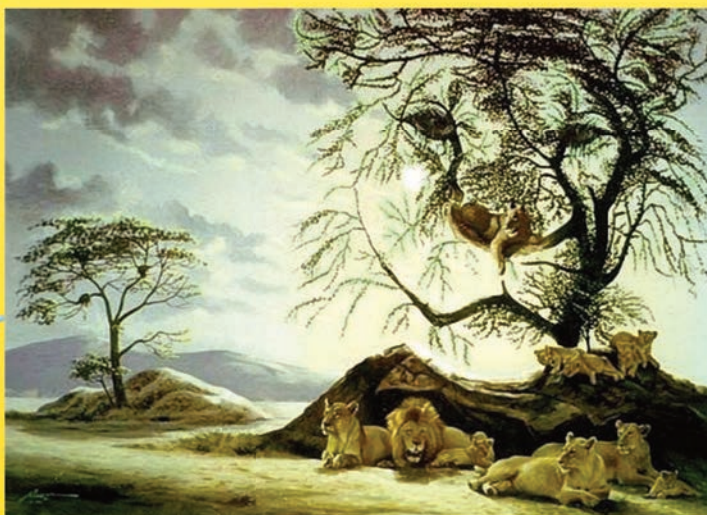

РЕБУСЫ

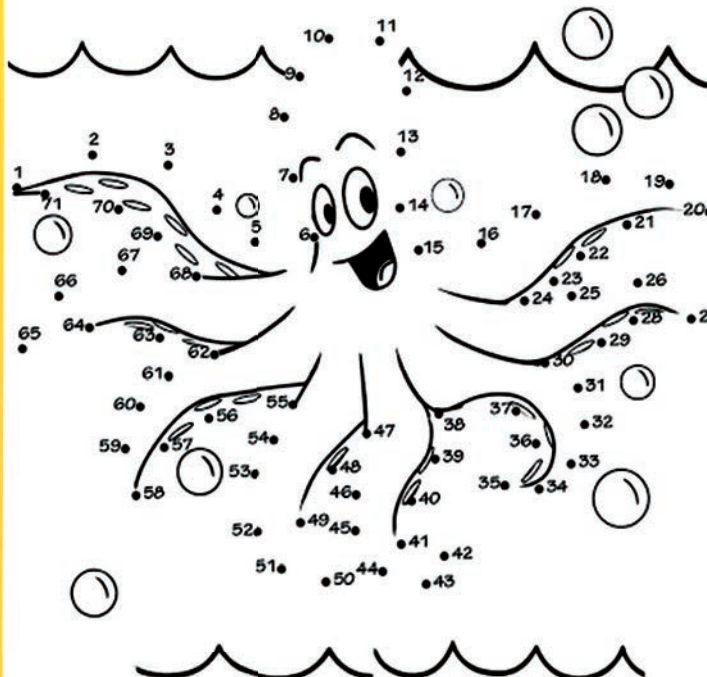

Из пяти спичек выложена коро-ва. Сейчас она «смотрит» направо. Переложи одну спичку так, чтобы коро-ва «смотрела» в противоположную сторону. На спичечные головки не обращая внимания.

СКІЛЬКИ ЛЕВІВ НА МАЛЮНКУ?

СОЕДИНИ ТОЧКИ ПО ПОРЯДКУ И РАСКРАСЬ РИСУНОК.

МЕДУЗА В ПЛЯШКЕ

ТОБІ ЗНАДОБЛЯТЬСЯ:

- поліетиленовий пакетик;
- пляшка;
- ножиці та нитки;
- харчовий барвник.

1 У куточок пакетика налив трохи води, як на фото (якщо наллеш багато, то медуза не пролізе в горлечко пляшки). Додай туди краплю барвника й туго перев'яжи ниткою так, щоб там залишилося трохи повітря. Саме воно слугуватиме медузі підйомною силою.

2 Залишок пакету відріж на відстані близько 10 см від зав'язки й розріж уздовж на вузькі смужки. Це будуть щупальця медузи. Половину щупалець підстрижи, щоб медуза мала природний вигляд.

3 Проштовхни медузу в горлечко пляшки з водою, у разі потреби долий воду так, щоб у ній зовсім не залишалося повітря. **Готово!**

Перевертаєш пляшку догори дном – медуза повільно плистиме догори. Коли вона сягне поверхні, переверни пляшку догори горлечком – медуза розвернеться й знову почне спливати. Дивовижно, чи не так? Бульбашки повітря роблять медузу легшою за воду, тому вона спливає.

Олександр Богданов

Одного сонячного літнього дня Максимко встав якомога раніше. Цього дня в хлопчика мали відбутися змагання з бігу, і він дуже старанно готувався до цієї події.

— Мамо, — вигукнув Максимко, прибігши на кухню, — поїдьмо швидше на змагання. Не хочу, щоб ми запізнилися.

— Не хвилюйся, синку, — відповіла мама. — Ми приїдемо завчасно. Краще сідай і поснідай, щоб сил набратися!

Хлопчик, не гаючи часу, швидко сів за стіл і почав їсти кашу.

Згодом, коли вони з мамою їхали в машині на стадіон, Максимко увесь час дивився у вікно, уявляючи, як на великій швидкості він перетинатиме фінішну лінію.

Приїхавши на місце, Максимко відразу побіг готуватися. Він був не єдиний, хто приїхав завчасно, деякі учасники вже тренувалися, і Максимко теж розпочав розминку.

Часу залишалось дедалі менше, глядачі почали приходити й займати місця на трибуні. Поки Максимко тренувався, на стадіон прийшов один хлопчик, щоб подивитися на змагання. Максимко його не помітив, але чомусь цей хлопчик звернув увагу на нього. Він спостерігав за юним спортсменом, а потім пішов займати своє місце.

Нарешті настав довгоочікуваний момент. Змагання розпочинаються, учасники стають на лінію старту. Мак-

сим стає в центрі, налаштований на швидкий старт і вже готовий летіти, як стріла. На мить нібито все завмирає, і ось лунає постріл.

Максимко щосили починає бігти, усі інші учасники біжать поруч. Дистанція дуже складна, але хлопчик виривається вперед, обганяючи суперників. Перемога так близько! Однак Максимко підвертає ногу, спотикається й падає. Ніхто з учасників не планує зупинятися, адже до фінішу залишилися лічені метри. І Максимко, спрямувавши свій погляд до фінішу, підвівся й усе-таки добіг до кінця. Однак прибіг до фінішу не першим, а третім.

Хлопчик украй засмутився. Він підбіг до мами, обійняв її й ледь не заплакав. Раптом до нього підійшов той самий хлопчик, який стежив за ним на тренуванні.

— Я хочу тобі подякувати, — сказав він.

— За що?! — здивувався Максим.

— За те, що подарував мені сміливість, — промовив хлопчик. — Я теж займаюся спортом, але щоразу, коли трапляється якась невдача, я хочу закинути цю справу. Проте коли я побачив, як ти, незважаючи на падіння, зумів підвестися й добігти до фінішу, це мене надихнуло. Справді, ніколи не варто здаватися.

Хлопчик подякував Максиму й пішов.

Максимко повернувся до мами й запитав:

— Матусю, я своїм бігом допоміг хлопчику?

— Так, синку, — промовила вона. — Бо головне — не перемога, а участь і діло, яке ти робиш із любов'ю для людей.

КРОССВОРД

2

Середь ночі
тревожної или
дня он смело
выносит людей
из огня.

8

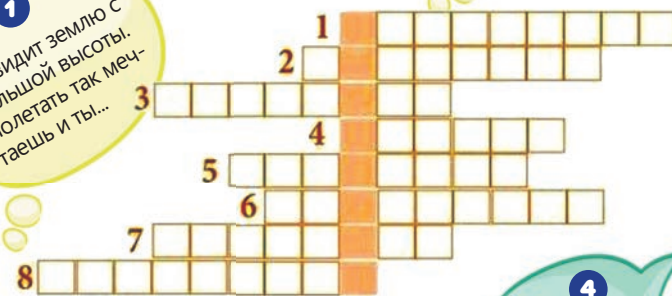
В автобусе, в трол-
лейбусе, в трамвае
билеты пассажирам
он вручает.

7

Ты с полки книжку
взял и прочитал.
Он — тот, кто эту
книжку написал.

1

Он видит землю с
большой высоты.
Полетать так меч-
таешь и ты...

3

Набойки к по-
дошве и новый
каблук — вот
дело его заме-
чательных рук.

6

Животных лечит,
не людей,
Ты назови его
скорей...

4

И стар, и млад к
нему стремится,
когда желает
полечиться.

5

Он сам на сцене не
играет, но все акте-
рам объясняет.

БА

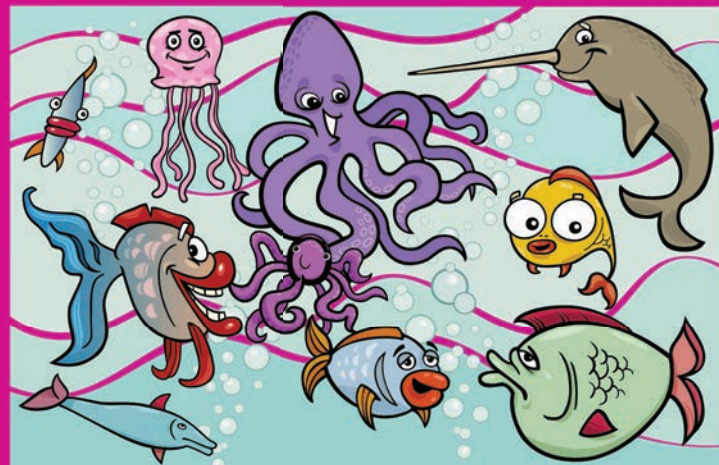

А

РЕБУСЫ

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

Найди в квадрате названия овощей, которые ты видишь на картинках.

ЮНИЙ ДОСЛІДНИК

КОСМОС У ПЛЯШЦІ

Тобі знадобляться:

- невеличка пляшка або спеціальна декоративна баночка з пробкою (продається в магазинах рукоділля);
- барвник: харчовий, акрилові фарби, акварель або гуаш;
- гліцерин (кількість залежить від розміру пляшки);
- блискітки;
- вата, клейовий пістолет;
- дерев'яна паличка.

Хід роботи:

Налий гліцерин у пляшку так, щоб він покрив дно. Поклади туди вату, яка має увібрати в себе розчин. Насип зверху блискіток і розподіли їх за допомогою дерев'яної палички. На палітрі розведи фарбу. Можна взяти синю, фіолетову, рожеву й блакитну. Додай трохи фарби в банку. Ще один шар: кілька шматків вати залий гліцеринном, щоб вона просякла. Додай блискіток і фарби. У такій послідовності заповни пляшку до горлечка. Нанеси на краї кришки гарячий клей і закоркуй пляшку. **Готово!**

ПІДВОДНИЙ ВУЛКАН

Тобі знадобляться:

- 2 прозорі посудини — більша й менша;
- камінець;
- вода;
- харчовий барвник;
- паличка для розмішування.

Дослід

Наповни велику посудину холодною водою, а меншу — гарячою. Помісти камінець у маленьку посудину. Додай кілька крапель харчового барвника до гарячої води. Обережно помісти меншу посудину в більшу, тримаючи її вертикально. Спостерігай за неймовірним видовищем!

Пояснення:

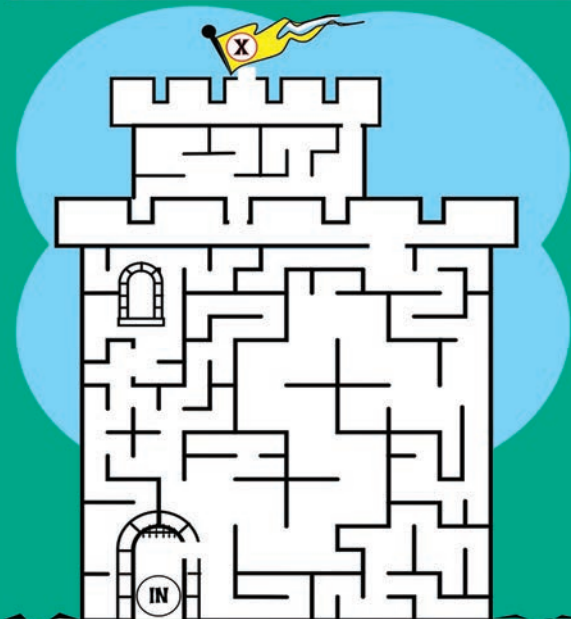
Холодна вода щільніша за гарячу, тому шар холодної води опускається вниз, піднімаючи шар гарячої води на поверхню.

РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

НАЙДИ 12 ОТЛИЧИЙ.

ПОДОЛАЙ ЛАБИРИНТ – ДОПОМОЖИ ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ НАРОДУ ЗАХОПИТИ ЄРИХОН.

РОЗВ'ЯЖИ ПРИКЛАДИ Й РОЗФАРБУЙ МАЛЮНОК.

ЗЛОДІЙ В ІЗРАЇЛІ

Даючи Ісусу Навину вказівки щодо завоювання Єрихону, Бог звелів: «А все срібло та золото, і речі мідяні та залізні... ввійдуть до Господньої скарбниці» (Іс. Нав. 6:19). Він заборонив брати будь-що для себе з міста: і коштовності, і одяг.

Стіни міста впали, і війська Ісуса Навина здобуло перемогу. Серед воїнів був чоловік на ім'я Ахан. Того дня він радів перемозі так само, як і весь ізраїльський народ. Разом з усіма цей чоловік оглядав будинки й розвалини в пошуках коштовностей, призначених для дому Господнього. Згодом він залишився сам, інші воїни зникли в хмарах диму й куряви.

Раптом щось привернуло його увагу. Це був гарний одяг. Як же можна спалювати таку красу?! Ахан доторкнувся до тканини. Він ніколи не тримав такого м'якого й розкішного одягу. Що довше чоловік стояв і дивився на нього, то більше йому хотілося його привласнити. Від народження Ахан носив старий грубий одяг, який до нього вже носили інші. Усі ці роки Бог дивовижним чином зберігав одяг ізраїльтян від зношення.

Ахан озирнувся – поруч нікого не було. Він швидко сховав цей одяг за пазуху й пішов далі. Так бажання переросло в гріх. Незабаром Ахан знайшов багато срібних монет і золота. Він мав віднести все це в Божий дім, та згрішивши одного разу, удруге зробити це легше, отож чоловік вирішив узяти все це собі. Ахан не встояв перед спокусою. Тепер він був багатий!

Вибігши з палаючого міста, Ахан побіг у табір до свого намету. Чоловік швидко вирубав яму в земляній підлозі, поклав туди всі речі й засипав землею. «Фух... Тепер усе надійно заховано», – заспокоївся він.

Коли Єрихон повністю оглянули, усі ізраїльтяни повернулися до табору. Як вони раділи дивовижній перемозі, котру подарував їм Бог! Люди із захопленням розповідали про все, що трапилося з ними того дня. Не радів лише один чоловік. Він, напевно, намагався вдавати, що теж радий, але в глибині душі мучився й не відчував щастя.

Через кілька днів Ісус Навин готувався завоювати містечко Гай. Це теж була фортеця, як і Єрихон, але значно менша. Коли ізраїльські розвідники повернулися звідти, то повідомили, що містечко невелике й посилає туди ціле військо немає потреби. Невелика група воїнів зможе легко його захопити.

Жителі Гая захищалися відчайдушно. Воїни Ісуса Навина надилися на Господа й були впевнені у своїй перемозі. Однак їхнє військо зазнало поразки й мусило відступити. Ізраїльтяни дуже злякалися. Якщо захисники такого маленького містечка, як Гай, змогли розбити їх ущент, то як же їм вдасться завоювати більші міста? Крім того, якщо інші племена Хана-

ану почують про таку поразку, то сміливо об'єднаються й нападуть на Ізраїль. Чому ж Бог не допоможе? Ісус Навин украв засмугу. Упавши на коліна перед ковчегом заповіту, він звернувся до Бога. Ісус хотів знати, чому ж так трапилося.

Господь сказав йому, що серед воїнів є той, хто не послуховався Його повеління. І доки гріх не буде покараний, Бог відмовляється перебувати з народом. Ахан разом з іншими воїнами із хвилюванням слухав новий наказ Ісуса Навина: усі, хто жив у таборі, зранку мали постати перед вождем. Господь укаже на того, хто вчинив гріх, і ця людина понесе покарання. Безумовно, Ахан провів неспокійну ніч після того, як почув попередження Ісуса Навина. Він постійно думав про свій учинок і досі сподівався, що про його гріх ніхто не дізнається.

Настав ранок. Щойно зійшло сонце, увесь народ постав перед Ісусом Навином. Що ж трапилося? Бог указав Ісусові на коліно, до якого належав Ахан. Мабуть, він намагався поводитися так, ніби ні в чому не винен, але насправді чоловік дуже боявся.

Потім Ісус Навин, подивившись на всі племена, які входили до цього коліна, показав на плем'я, до якого належав Ахан. Доки тривав вибір, в Ахана була можливість зізнатися в скоєному, але він затято мовчав. Зрештою з обраного племені Ісус Навин вибрав сім'ю Ахана. Той затремтів від страху! Ісус Навин повільно оглядав членів цієї родини. Його очі зупинилися на Ахані. «Ось ця людина», – сказав вождем Господь.

Ахан стояв перед Ісусом Навином, перед коліном, яке він зганьбив, перед іншими воїнами й перед усім ізраїльським народом. Він не просто вкрав, через нього загинули люди. Тепер його гріх було викрито. «Зізнайся, що ти зробив», – звелів вождем переляканому воїну. Аханові вже не було сенсу брехати й приховувати свій гріх. «Я згрішив перед Господом, Богом Ізраїля», – відповів Ахан і все розповів.

Ісус Навин негайно послав кілька людей до намету Ахана, які виявили вкрадені речі. Вони винесли їх і поклали так, щоб увесь народ бачив. Ахан мусив понести покарання за цей гріх. А для ізраїльтян це стало наукою на все життя.

Запам'ятайте, друзі: **«Немає нічого захованого, що не виявиться, ні таємного, що воно не пізнається, і не вийде наяв»** (Луки 8:17).

ГРЯЗНЫЙ ФЕРМЕР

Путешественник в недорогой дорожной одежде зашел в вестибюль роскошного отеля. Когда он направился к столу, менеджер отеля бросил на него недовольный взгляд. «Грязный фермер», – подумал он с отвращением.

– Извините, сэр, – сказал путник, – мне нужна комната на ночь.

Менеджер с высокомерием посмотрел на гостя и фыркнул:

– У нас нет свободных комнат.

Казалось, фермер не обратил внимания на недовольство менеджера и повторил просьбу. Но ответ остался таким же. Тогда путешественник попросил переселиться лошадь и привести ее к входной двери, а затем ушел. За этой ситуацией внимательно наблюдал один богатый постоялец. Он подошел к менеджеру и спросил:

– Сэр, а вы знаете этого человека – того, который только что покинул отель?

– Нет, – менеджер поднял нос выше и добавил: – Какая мне разница?

– Он, – сказал богатый путешественник, – Томас Джефферсон, вице-президент Соединенных Штатов.

– Вице-президент Соединенных Штатов?! – воскликнул потрясенный менеджер. – Я и представлю себе такого не мог!

Менеджер послал за Джефферсоном двух своих подчиненных с сообщением о том, что для него приготовлен лучший номер. Эти сотрудники вскоре вернулись и доложили менеджеру, что обнаружили Джефферсона в другой гостинице.

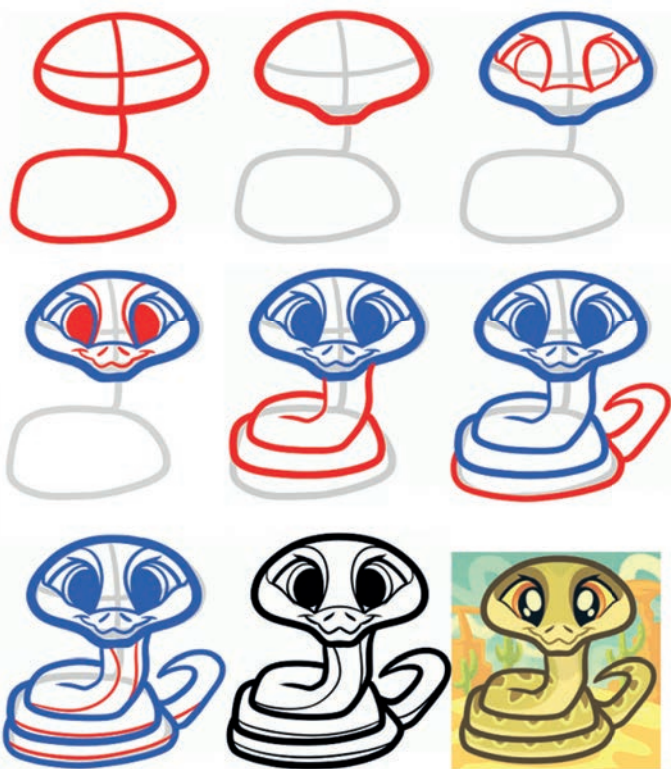
– Он попросил передать вам, сэр, – сказал один из них, – что высоко ценит добрые намерения, но если в вашем отеле нет номера для грязного фермера, значит нет номера и для вице-президента Соединенных Штатов.

Томас Джефферсон, ставший впоследствии третьим президентом страны, преподал всем нам очень ценный урок: не стоит судить людей по их одежде. Возможно, тебе тоже стоит подумать об этом.

ПОМОГИ ТУЗЕМЦУ ТУЗЕ ВЫБРАТЬСЯ С НЕОБИТАЕМОГО ОСТРОВА.

УЧИМСЯ РИСОВАТЬ ЗМЕЮ.

ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

РАЗБУЖЕННЫЕ ГРЕМУЧЕЙ ЗМЕЕЙ

Пастор Пауло Сейдл был миссионером в Бразилии. Плавая по реке Сан-Франсиску на медицинском катере, за год он успевал оказать медицинскую помощь более чем 5 тысячам человек. Пастор также посещал членов церкви, живущих в отдаленных местах этой территории. Нередко добраться туда на общественном транспорте не представлялось возможным. В таких ситуациях выручали лошади.

В одну из таких поездок пастор Сейдл отправился вместе со своим хорошим другом по имени Пласидо Пито. Посещая членов церкви, два друга также не упустили возможности рассказать об Иисусе каждому, кто этого желал.

Часть штата, по которой путешествовали два друга, была мало заселена. Случалось, они могли за целый день не встретить ни души. Запас нехитрого провианта (рис, бобы и муку из тапиоки) приходилось возить с собой. Но еще сложнее дело обстояло с водой, запасы которой можно было восполнить лишь у источников, встречавшихся крайне редко. Ночевали друзья в гамаках, которые натягивали между деревьями.

В сильный зной пастор Сейдл и пастор Пито обычно устраивали привал, чтобы подкрепиться и немного отдохнуть. Продолжать путь в такое время было небезопасно как для самих путешественников, так и для их лошадей.

На третий день путешествия, около полудня, когда солнце немилосердно жгло, друзья остановились у небольшой рощи, неподалеку от которой протекал ручей с чистой водой.

— Привал, — скомандовал пастор Сейдл, — я очень проголодался.

Друзья отпустили лошадей пастись около ручья, а сами развели костер и стали готовить обед. Пока варился рис, путники решили немного вздремнуть. Пастор

Пито растянул между двумя крепкими деревьями свой гамак, в то время как его друг прилег прямо на землю.

— Я, пожалуй, посплю здесь. Приятно иметь возможность вытянуться во весь рост! — сказал пастор Сейдл.

Пятнадцать минут спустя пастор Пито невзначай взглянул на своего друга, удобно расположившегося прямо у костра. В тот же миг сон исчез, и пастор Пито чуть не закричал от ужаса, но вовремя взял себя в руки. Всего в нескольких сантиметрах от ноги пастора Сейдла он увидел гремучую змею длиной не меньше метра!

— Не двигайся, иначе тебе конец! — взволнованно прошептал пастор Пито. — Лежи спокойно и ничего не предпринимай!

Пастор Сейдл безмолвно повиновался. Ему ничего не оставалось, как затаив дыхание, наблюдать за тем, как скользкая холодная тварь медленно ползет по его телу. Он закрыл глаза, стараясь даже не дышать.

— Господи, если на то Твоя воля, пожалуйста, пошли Своего ангела и спаси меня! — мысленно молился он.

Пастор Пито также усиленно молился. Казалось, прошла целая вечность, прежде чем смертоносная тварь наконец сползла с пастора Сейдла и направилась восвояси.

Друзья не могли позволить ей так просто уйти, поскольку она представляла реальную угрозу жизни любого человека. При помощи камней и палок со змеей было покончено.

— Мне доводилось раньше встречать гремучих змей, но такую крупную я вижу впервые, — устало произнес пастор Сейдл.

— Недаром в Библии сатана назван змеем, — сказал пастор Пито, — встреча с ним настолько же опасна, как с ядовитой змеей.

Склонив колени, друзья в молитве благодарили Бога за чудесное избавление.

ЧОМУ ЗМІЇ СКИДАЮТЬ ШКІРУ?

Існує понад 2 тисячі різноманітних змій. Вони живуть на суші, у воді, на деревах і суттєво відрізняються одна від одної. Проте всі змії скидають шкіру. Поки змії молоді, вони ростуть дуже швидко й продовжують рости протягом усього життя. Однак їхня шкіра не росте разом з усім тілом. Отож вони мусять час від часу скидати свою шкіру, замість якої з'являється нова, більша за розміром. Крім того, лусочки, які покривають шкіру, можуть зношуватися й пошкоджуватися.

Усі тварини виробляють нові клітини для заміни старих, зношених частин зовнішнього покриття. Однак у змій заміна відбувається не поступово, а відразу. Цей процес і називається линянням або скиданням старої шкіри.

Відчуваючи наближення цього процесу, рептилії намагаються насамперед насититися. Це необхідно, оскільки

для скидання шкіри потрібен тривалий час і багато енергії.

Коли нова шкіра готова, зовнішній шар починає ослаблюватися. Очі змій набувають молочно-блакитного кольору, бо починає відшаровуватися поверхневий шар очей. Саме тому полювати

змія не може: вона погано бачить, нюх притуплюється, почувається слабко й не має апетиту. Такий стан робить тварину вкрай уразливою для ворогів, тому вона намагається знайти тихий куточок на період луцення.

Для того щоб скидання шкіри почалося, змія може тертися головою об камінь, намагаючись стягнути відшаровану шкіру з голови. Потім вона просто виповзає зі своєї старої шкіри, вивертаючи її навиворіт, і з'являється вже в новій шкірі. На новій шкірі лусочки розташовані таким самим візерунком, як це було й на старій. Змії змінюють шкіру здебільшого в молодому віці, коли вони стрімко ростуть, але в середньому змія міняє шкіру 2-4 рази на рік.

- У деяких змій понад 300 пар ребер.
- Серце у змій може вільно ковзати всередині тіла.
- Найбільшою змиею вважається сітчастий гітон, який нині живе в одному з японських зоопарків. Довжина його тіла становить 12,2 м, а маса — понад 200 кг.
- Найменша змія на планеті — це вузькорота змія, або сліпозмія. Довжина її тіла — усього 10 см.

Веселый English

BIRDS ПТИЦЫ

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

flamingo
[флэмингоу] – фламинго

parrot
[пэрот] – попугай

swallow
[свòлоу] – ласточка

sparrow
[спэроу] – воробей

woodpecker
[вудпэке:] – дятел

ostrich
[òстрич] – страус

peacock [пй:кок] – павлин

crow [крòу] – ворона

stork
[сто:к] – аист

pigeon [пйджин] – голубь
(еще: **dove** [дав])

owl [аул] – сова, филин

eagle [игл] – орел

swan [свон] – лебедь

seagull [сйгал] – чайка

TASK 2

Write the letters and complete the words.
Составь из букв названия птиц.

L O I M F A G N

T O R R P A

C O K C E A P

E O N G P I

W O S W L A L

Color the picture.
Раскрась картинку.

TASK 3

TASK 5

Знаешь ли ты, что в английском языке существуют фразеологизмы с названиями птиц? Вот несколько из них.

1. **Sick as a parrot** – дословный перевод: больной, как попугай. Значение: очень расстроенный.

2. **To eat crow** – дословный перевод: съесть ворону. Значение: признать свою ошибку.

3. **Night owl** – дословный перевод: ночная сова. Значение: человек, засиживающийся допоздна.

4. **Eagle-eyed** – дословный перевод: имеющий глаза, как у орла. Значение: зоркий человек.

5. **Proud as a peacock** – дословный перевод: важный, как павлин. Значение: горделивый, высокомерный человек.

6. **Swan song** – дословный перевод: лебединая песня. Значение: финальный выход; проявление чего-то необычного, яркого в последний раз.

BIRD IDIOMS

Переведи предложения на английский язык, используя эти идиомы.

- Мой брат постоянно засиживается допоздна, а я люблю ложиться спать в 22:00.
- Состарившись, скульптор решил создать вещь, которая станет его лебединой песней.
- Мальчик очень расстроился, когда его футбольная команда проиграла.
- Я готов признать свою ошибку. Мне не следовало так поступать.
- Моя зоркая сестричка сразу нашла на поляне множество грибов.
- Наша новая соседка не захотела с нами играть. Сидела на лавочке, как гордая королева.

-
-
-
-
-
-

TASK 4

Search the words. Найди необходимые слова.

Татьяна Харибина

ДВА КОРАБЛЯ

Много лет назад в одной и той же точке земли одновременно стартовали в свой первый рейс два корабля. Один из них, большой и красивый, гордо направился к бескрайнему горизонту. А где-то недалеко начал свое путешествие маленький бумажный кораблик. Прежде чем поплыть, он помолился: «Дорогой Боже, прошу Тебя, помоги мне. Я знаю, что одному мне ни за что не доплыть, но я доверяюсь Тебе. Прощу Тебя, веди меня! Аминь».

Большой корабль успешно отчалил и несясь вперед на большой скорости. Он хотел как можно быстрее достичь другого берега и был уверен, что с трудностями справится сам. У бумажного кораблика дела обстояли иначе – любая, даже самая маленькая волна угрожала ему гибелью. Но он обращался к Господу, и волны чудом обходили его стороной. Он был уверен, что Бог – его Капитан, и пока Он с ним, ничего не случится.

А большой корабль не желал молиться. Он думал: «Зачем мне просить кого-то о помощи? Я сильный, мощный, оснащенный системами безопасности. Да и вообще, о каких опасностях может идти речь? Мне ничего не угрожает. Я непотопляемый!»

И вот оба корабля вступили в очень опасную зону: здесь бушевали волны, а также плавали огромные куски льда – айсберги. Маленький кораблик непрестанно молился:

– Господи, пожалуйста, спаси меня, сохрани мою жизнь!

Господь ответил ему:

– Не бойся! Доверься Мне, следуй за Мной – и ты

будешь в безопасности.

Кораблик полностью доверился Богу и продолжил путь.

Большой корабль даже не подумал о молитве. И поскольку он не хотел обращаться к Богу, Господь Сам обратился к нему:

– Почему ты не хочешь разговаривать со Мной? Я так хочу тебе помочь!

– Мне не нужна Твоя помощь! Я неуязвим! – гордо ответил корабль.

Господь все еще пытался образумить его:

– Пожалуйста, одумайся, сбавь скорость! Не будь таким самонадеянным, ведь ты находишься в смертельной опасности, а Я хочу тебя спасти!

Но корабль не прислушался и на максимальной скорости гордо направился вперед...

Бумажный кораблик под водительством Божиим благополучно преодолел самый опасный участок пути. А с большим кораблем произошла трагедия. Он заметил льдину слишком поздно, скорость была слишком большой, чтобы затормозить или развернуться, в итоге произошло столкновение, и корабль стал медленно опускаться на дно.

А бумажный кораблик, повидавший много опасностей в открытом океане, в одно тихое утро причалил к противоположному берегу. И тогда он вознес молитву благодарности, прославляя Небесного Отца, неоднократно спасавшего и направлявшего его в пути. Он понимал, что жив только благодаря Его заботе и водительству.

ШХУНА З КАВУНА

1 З нижньої частини кавуна зріж тонку широку смужку, щоб корабель був стійким. Не зрізай аж до м'якоти, щоб корабель не «протік».

Тобі знадобляться:

кавун і ягоди, ножі, маркер, ложечка для вирізання кульок із м'якоти, миска, інструмент для чищення овочів, дерев'яні шпажки, тонка мотузка, допомога батьків.

2 Поклади кавун зрізаною частиною донизу й збоку по колу наміть маркером контур верхнього краю корабля. Для цього відступи зверху близько 2,5 см і намалюй з кожного боку горизонтальну лінію від «хвостика» до третини довжини кавуна. Від цієї точки намалюй донизу вертикальну лінію приблизно на 3,8-5 см. Від останньої точки – знову горизонтальну лінію на 1/3 довжини кавуна. Потім намалюй вертикальну лінію до попереднього рівня й горизонтальну лінію до кінця довжини кавуна. Посередині виходить перевернута широка літера «П». Зроби так з обох боків.

3 Розріж кавун за цією міткою. Роби це обережно, намагайся не розрізати кінчиком ножа протилежний бік кавуна зсередини.

4 За допомогою спеціальної ложечки виріж м'якоть повністю з верхньої частини кавуна й на 2/3 з нижньої. Шкірку не викидай.

5 З верхньої шкірки виріж 4 «вітрила»: 2 великих і 2 маленьких. Для того, щоб вітрила були білі, інструментом для чищення овочів зріж зелену частину з великих «вітрил».

8 Порожню шпажку глибоко увіткни в ніс корабля горизонтально – це передня щогла. Від неї до кінчика середньої щогли проведи мотузку.

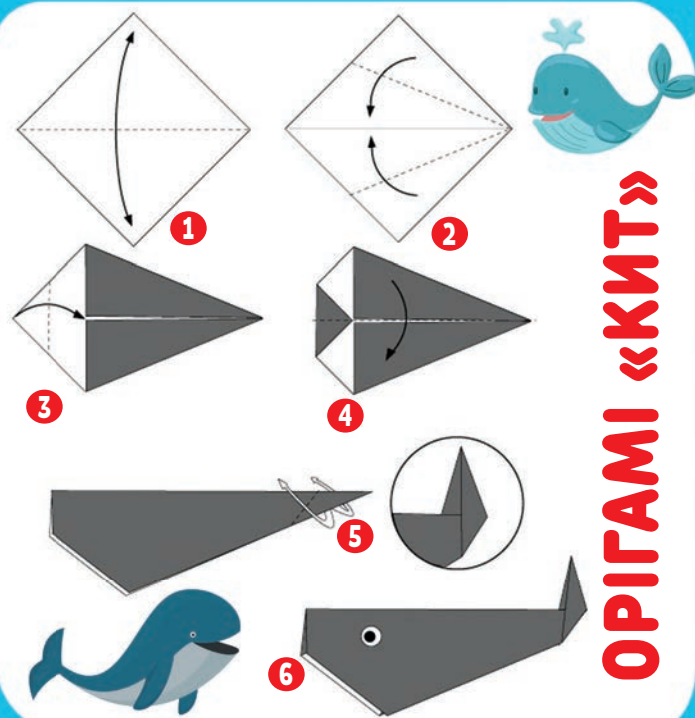
6 Через верх і низ кожного шматочка просунь дерев'яну шпажку – по 2 шматки шкурки на одну шпажку. Нижній кінець кожної шпажки встав у дно кавунового кошика.

9 На боці шхуни намалюй круглі люмінографи. Виріж їх, але не наскрізь.

10 Наповни корабель кавуновими кульками та ягодами. Смачного!

ОРИГАМІ «КИТ»

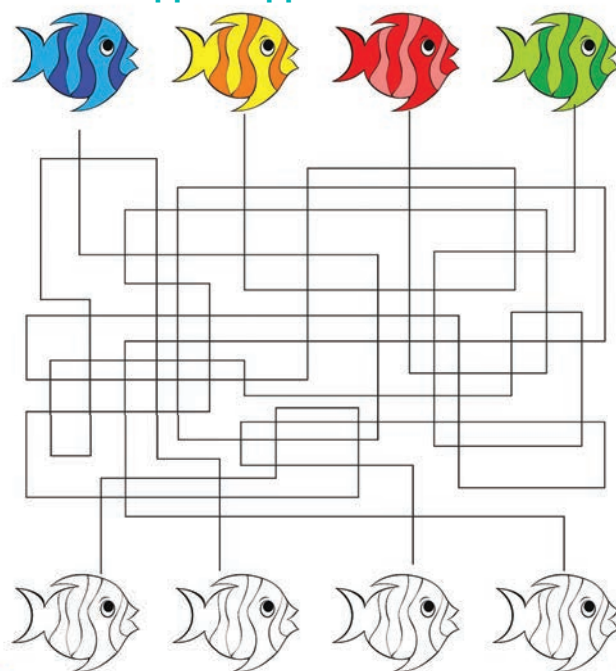

НАЙДИ ВОЗДУШНИЙ ШАР.

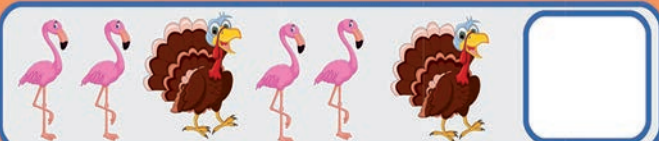
ЗНАЙДИ НА МАЛЮНКУ ВКАЗАНІ ПРЕДМЕТИ.

ПОДОЛАЙ ЛАБІРИНТ І РОЗФАРБУЙ РИБОК ВІДПОВІДНИМИ КОЛЬОРАМИ.

ПРОДОЛЖИ ЛОГИЧЕСКУЮ ЦЕПОЧКУ.

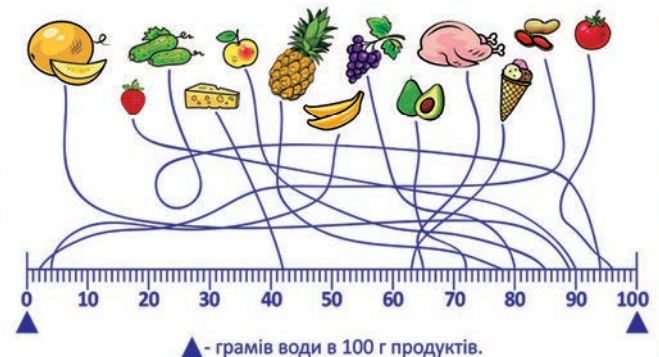

К какому коврику
подходит эта заплатка?

ГОЛОВОЛОМКА

1. Вода надходит у наш организм не лише коли ми п'ємо, а й із їжею. З'ясуй, що варто з'їсти, щоб втамувати спрагу, якщо не буде змоги випити води.

2. Поміркуй і напиши, як заощадити воду, коли:
а) миєш фрукти –

б) чистиш зуби –

в) миєш автомобіль –

НАЙЦІННІШИЙ ПОДАРУНОК

Христинка стояла біля вікна й тихо плакала. Іноді після таких беззвучних схилювань була мокрою подушка. От і зараз ці солоні, тихі струмки текли по щоках...

Там, на подвір'ї, її друзі грають у волейбол. Ось Оленка подає пас Максимові, він кидає м'яча через сітку Славкові, а Славко вправно відбиває. Біля нього близнята Маруся й Олесь... Це – волейбольна команда їхнього 7-В. Лише Христинки серед них немає.

Востаннє вони разом грали восени. А потім настала зима і Христинка захворіла. Тепер усе страшно позаду, але грати вона все одно не могла. Тільки щодня підходила до вікна й дивилася на їхню захопливу гру. Друзі щоразу гукали дівчинку, але вона відмовлялася. Не тому, що було важко бігати, була інша причина, про яку вона ніяк не могла їм сказати.

Зітхнувши, Христина сіла на ліжко, обхопивши голову руками. Під своїми пальцями дівчинка не відчувала жодної волосинки. Останній рік змінив Христинчине життя, зруйнувавши плани, мрії... Перед очима знову промайнули лікарняна палата, крапельниця, медики, ця страшна лазерна лампа, нескінченні хіміотерапії... Дівчинка не хотіла пригадувати ті жахливі місяці й струснула головою, як вона це раніше робила, коли в неї було розкішне волосся. Христина мала найдовше волосся в школі! А зараз лише неприємні думки снують у голові...

Від жалю до себе Христина розплакалася.

Як їй хотілося побігати разом із друзями, але... Понад усе Христинка не хотіла, щоб її побачили без волосся. Друзі не знали, що вона лиса – батьки купили їй перуку.

Христинка знову підійшла до вікна. На майданчику було гамірно. Дівчинка мимохіть визирнула з-за штори й почала уявляти, наче й сама там бігає. Раптом вона побачила, що всі дивляться на неї. Обличчя друзів були розгублені. Христина мимоволі почухала голову й похолола... Вона забула надягнути перуку!

Усвідомивши, що друзі побачили її лисою, дівчинка зойкнула й затулила обличчя руками. Потім відбігла від вікна й упала на ліжко, не стримуючи глечу. До того ж завтра у Христини день народження і друзі мають прийти до неї!

До кімнати забігла стурбована мама. – Я хвора, без волосся! – плакала дівчинка так голосно, як тоді, коли вперше дізналася про діагноз. – Я не хочу дня народження!

– Пташенятко моє, волосся обов'язково відросте! – втішала мама, обійнявши донечку. – Я не зможу тепер з ними нормально спілкуватися, знаючи, що вони бачили мене лисою!

– Якщо це справжні друзі, то для них це не має значення! Уночі дівчинці приснився чудовий сон.

«Нумо, Христинко, кидай!» – гукав Славко. «Як же весело грати з друзями!» – раділа вона, жбурляючи м'яч. Раптом дівчинка помітила, як ще один м'яч летить до неї. Вона хотіла його зловити, але ноги – неначе ватні...

Несподівано хтось торкнувся Христинчиного плеча. Вона розплющила очі й замружилася від уранішнього проміння... Біля ліжка стояли усміхнені мама з татом, тримаючи подарунок. Як шкода, що це був лише сон!

Невдовзі пролунав дзвінок у домофон. Христинка швидко надягла перуку.

Це вони! Оленка, Славко, Максим, Олесь і Маруся. У їхніх руках не було подарунків, але чомусь усі волейболісти були в шапках. Дивно, надворі ж літо...

– Ну, як домовлялися! – вигукнув Славко. – Раз, два, три! – 3 ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ! – і зняли шапки.

Вони були лиси! А потім підійшли до іменинниці й усі разом її обійняли. Це був особливий день народження Христини!

Після святкового частвування «волейбольна шестірка», тепер уже в повному складі, пішла грати на спортивний майданчик.

Несподівано дівчинці пригадався сьогоднішній сон. Христина не пам'ятала, чи було в неї там волосся. Однак тепер це не мало значення. Вона й без кучерів щаслива, бо мала справжніх друзів.

ЛОЖКА

В этот вечер Люся никак не могла заснуть. Она то и дело открывала глаза и смотрела через окно на краешек луны, выглядывавший из-за облака.

– Нечего выглядывать! – шептала Люся. – Все равно ты ничего не знаешь! И вы, часы, тикайте не тикайте, тоже ничего не знаете! И ничего никому не скажете! И Мурка ничего не скажет, хотя мама подумает, что это именно Мурка съела половину торта, я ведь нарочно оставила дверцу буфета открытой... Торт был такой вкусный и сладкий, что я не могла удержаться! Мне очень стыдно, что я так поступила, но теперь-то ничего уже не поделаешь!

Услышав шепот и всхлипывания маленькой дочери, мама вошла в комнату, наклонилась. Люся обняла маму за шею и тут же рассказала ей все.

– Я это знала, – улыбнулась мама. – Как?! Разве ты не подумала, что это сделала Мурка? – Ну что ты, Мурка никогда не оставила бы рядом испачканную тортom ложку.

НАЙДИ И РАСКРАСЬ

Анастасія Панченко

Богдан Козачков

Зоряна Чайка

Ксюша Заломська

Міша Проданюк

Ярина Ярош

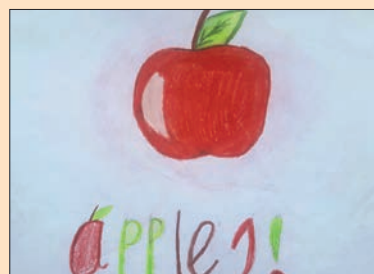
Еріка Колош

Діана Наймибудка

Віка Кот

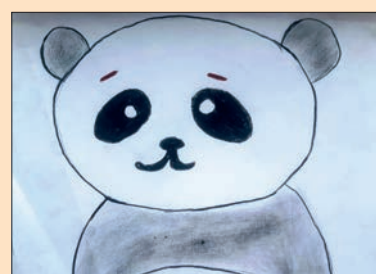
Вероніка Дусь

Ассоль Колош і
Люда Козачкова

Артем Суханюк

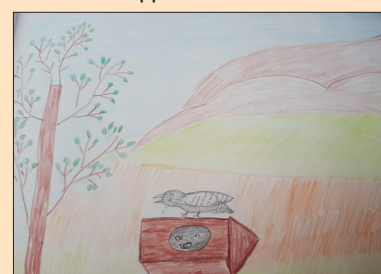
Ліда Кот

Надя Кот

Полліанна Колош

Софія Єсолова

BOOKS ON

Розмальовка, збірка рецептів та цікаві факти про фрукти – три в одному. Ця книга пропонує дітям розфарбувати героїв-фруктів, прочитати цікавинки про їхню користь і приготувати найсмачніші коктейлі. До кожного рецепту є покрокова інструкція та завдання на логіку: лабіринти, математичні приклади, пошук схожих деталей і фігур. Дотепно проілюстрована збірка рецептів смузі змусить навіть найлінівіших малюків взятися за створення справжніх кулінарних шедеврів.

**ЗАМОВЛЯЙТЕ В ІНТЕРНЕТ-КНИГАРНІ –
BOOKSON.COM.UA**

Арсеній Пономаренко

Єва Козлова

Луїза Куц

Кассія Грінюк

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Чупіна Валерія

Роман Дусь

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Гунько
Коректура: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, ви можете зробити це через банк.

Наші реквізити:
Отримувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA753808050000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» у м. Києві
Призначення платежу: добровільні пожертви

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifeforce.com.ua

